

“Tasarımda estetik işlevsellikten sonra gelir”

Çok azımızın çocukken kurduğu hayaller gerçekleşiyor. Çok azımız sevdiği işi yapıyor ve çok azımız hayatı anlamlı kılmak için uğraşiyor. Çocukken kurduğu hayallerinin peşinden giden ve bugün dünyanın en iyi 100 tasarımcısı arasında gösterilen bir isim Aziz Sariyer. Ev eşyasından tekstile, modadan banyo ürünlerine kadar tasarımın girdiği her alanda ürünler yaratıyor. Sade, yalın, modernist çizgisiyle yaşam alanlarında yeni işlevler yaratıyor. Bir tasarımcının beslediği çocukluğun, bugünlere gelme öyküsü 1950 doğumlu Selanik göçmeni bir ailenin oğlu olan Aziz Sariyer’ininki.

Çocukken, “büyüyünce ne olmak istersin” diye sorarlardı. Ama gerçek hayatta hiç kimse hayallerini gerçekleştiremiyor. Siz çocukken olmak istediğiniz bir mesleği mi yapıyor musunuz?

Çocukluğumdan beri hayatı gözlemleyen ve empati yapan bir tavrım vardı. Hep yorumlar yapardım. Özellikle ev tekstili konusunda; kesip biçmek, monte etmek ve birtakım objeler yapmak gibi. Büyük bir merakım vardı, oyuncaklar yapardım kartondan. Annemin dikiş makinesinde birtakım şekiller yapardım... Merakımdan dolayı üç yaşında, ailem küçük bir marangoz takım çantası almıştı. Babamın subay olmasından dolayı çok şehir dolaştık. Tren yolculuklarında, eşyalarımızı hurç dediğimiz şeylerle taşıyorduk. Eşyalarımız lojmana hep 10–15 gün geç geliyordu. Duvardan duvara atılan iplere serilen eşyalar, bir yatak ile oda içerisinde kurulan yaşam standartları ve benim de o standart yaratmaya dönük oluşumda yer almam yeni şeyler üretmemi sağlıyordu.

Babanızın tayinlerinden dolayı çok şehir gezmiş olmanız çocuk hayal dünyanızı besledi mi?

İnsanlarla farklı sosyal ilişkilerinizi geliştiriyor. Çok şehir ve mekân değiştirmiş olmak yeni becerilerimi, özellikle ev tekstiline dönük geliştirdi. Çocukluğumda konfeksiyon çok gelişmiş değildi. Babam emekli olduktan sonra halı ve mobilya işlerine başlamıştı, ben 12 yaşındayken. O dönem ufak ölçekli mobilya galerisinde çalışmaya başladım. Fason mobilya atölyelerine gidip geldim. 1–2 saatlik vakit dilimlerinde, o atölyelerde birtakım çalışmalar yapıyordum. İmalat standartlarını ufak yaşta kavramama neden oldu bu

Tasarımın esas çıkış noktası fonksiyonda yatıyor. Fonksiyonellik çıkmaya başladığında zaten tasarımcının stili ve karakteristiği de, ürüne form veriyor. Salt estetik için endüstriyel tasarım olmaz. Tasarımda estetik, işlevsellikten sonra gelir. İşlevsellikten sonra form gelir.

“Aesthetics takes backseat to functionality in design”

The real starting point of design is at the function. When functionality starts to appear, the style and characteristics of the designer starts shaping the product as well. There can be no industrial design just for aesthetics. Aesthetics takes backseat to functionality in design. Form follows functionality.

The dreams built by very few of us when a child come true. Very few of us do the work we love and very few of us strive to make life meaningful. Aziz Sariyer is a name following his childhood dreams, cited among the top 100 designers in the world today. He is creating products in every field design is involved, from household goods to textile, from fashion to bathroom products. He creates new functions in living spaces with his clean, simple and modernist line. The story of Aziz Sariyer, the son of a family immigrated from Tsaloniki, born in 1950, is the story of the journey to the present of a childhood a designer is nurtured by.

They used to ask “What do you want to be when you grow up” when we were young. But in real life, nobody can achieve their dreams. Are you pursuing a career which you wanted to when you were a child?

Since my childhood, I had an attitude observing life and empathizing. I always did interpretations. Especially, in the field of ho-

sa gerek hep Paris'te yaşamak istedim. On dokuz yaşında akademi sınavlarına girdim, ancak olmadı. Puanım, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'ni tuttu. Evlendim ve çalışmam da gerekiyordu. Evlendiğimde kendi eşyalarımı kendim çizip, o faslon atölyelere yaptırardım. Ben 19 yaşında açtığım mobilya galerisiyle eğitimime başladım. Çocukluğumdan beri yapmak istediğim işi kurdum. "Derin" ismiyle mobilya showroomu açtım.

Derin Design'ı kurduğunuz yıllarda nasıl bir tasarım çizginiz vardı?

Bugün gördüğünüz çok fonksiyonel, yalın ve çağdaş standartları o yıllarda da tasarlıyordum. 78-80 yıllarında çam ağacından imal edilmiş ev eşyalarını ve Türkiye'ye giren dergileri araştırıyordum. O yıllarda Türkiye'ye çok fazla yabancı tasarım dergisi gelmiyordu. 1971'de tasarlıyor, çiziyor ve vitrine koyuyordum. Vitrin camına modelin ismini, altına da "çizen Aziz Sarıyer" yazıyordum. O yıllarda tasarım kelimesinin ne demek olduğunu bilmediğimizden, çizen diyorduk. 1978-80 yıllarında Anadolu'dan esinlenen halı ve kilim motifleri, sini, tepsi, bakraç gibi eşyalar, yine birtakım seramik sanatçıların çalışmalarını yapıyor ve bir ev ortamı içinde sergiliyordum. Yaptıklarımın tekrarları ve sahteleri çıkmaya başlayınca eski yaptıklarım döndüm. Metal, cam gibi malzemeleri kullanarak 89-90 yıllarında daha modern, sade türler yapmaya başladım. Dünya çapında önemseyemediğim tasarımcıların ürünlerini ithal ediyordum. 90'lı yıllar tasarım bilincinin de gelişmeye başladığı, mimarların iç mekân projelerine ağırlık verdiği yıllardı. Ben de iç mekân projelerinde uygulamalar yaptım. Birtakım özel mekânlar yaratıp, o mekânların ürünlerini imal ettim. Kendimi gerçek bir tasarımcı gibi hissediyordum. Önce kendi firmam adına, sonra da yurtdışında önemli firmalara tasarımlar yapmaya yöneldim.

Tasarımın sanatla buluştuğu yıllar

Son dönemde ne tür işler yapıyorsunuz?

Salt mobilya ya da ev aksesuarları değil. Banyo ürünleri, vitriye, armatürler, halı, tekstil, moda gibi sektörlere de tasarımlar ürettim. Esas uzmanlaştığım alan, benim çıkış noktam olan mobilya. Son dönemde yaptıklarım, tasarımın sanatla buluştuğu noktalara gelmeye başladı. Birtakım özel koleksiyonlar yapmaya da o yıllarda başladım.

Yaptığınız özel koleksiyon çalışmalarında altyapıyı nasıl oluşturuyorsunuz?

Hamam markası için yaptığım çalışmalar, bir endüstriyel tasarımcı gibi olaya baktığım işlerdi. Bir tekstil ya da moda tasarımcısı gibi çalışmadım. Zaten firmaya da bunu söyledim. Birtakım kolajlarla iş yapmaktansa, işi bilimsel yapmak gerekiyordu. Böylelikle ortaya Hamam Koleksiyonu çıktı. Bu işe girmeden yaptığım araştırmalar vardı. Havlu kumaşını, tezgâhta 150 santimetreden daha fazla dokumaya kalkarsan bir tezgâhtan aldığın randıman yüzde 50'ye düşüyordu. Bu bir kıstastı. Kumaşı çok az kesmek ve dikmekle işe başladım. İnsan örtünmesinde vücudun bir havlu ile kulanmasından öte, diğer ıslak ve sportif mekânlarda havlu ile ilişkilerini sorguladım. Havlu ve pikenin, vücudumuzun ıslaklığını aldıktan sonra bir bornoz gibi de durabilmesine ilişkin bir ara tasarımdı bu. 150x150 santimetrelilik bir kare kumaşı, birtakım çit çitleriyle katladığınızda bornoza dönüşüyordu. Çok az kesim ve dikim vardı. Bulabildiğimiz en fazla fonksiyonu yükledim ürüne.

me textiles; cutting, assembling and making certain objects. I had a big hobby; I used to make toys out of cardboards. I used to build various forms on my mother's sewing machine... Because of this interest, when I was three years old, my family had bought a small carpentry kit. We travelled to many cities because my father was a military officer. In our train trips, we used to carry our belongings in things we called hurç. Our goods always arrived at the lodging 10-15 days late. The objects laid on ropes thrown from wall to wall, life standards built in a room with a bed and my taking part in that phenomenon for building that standard allowed me to create new things.

Did your father travelling so many cities due to his military duties nurtured your world of imagination as a child?

This allows you to develop different social relationships with people. Having changed many cities and locations developed by new skills, especially those towards home textile. Ready to wear clothing had not advanced much when I was a child. After retiring, my father has started carpeting and furniture businesses when I was 12 years old. At that time, I started to work at a small furniture gallery. I visited contractor furniture workshops. I did some work in those workshops for 1-2 hour time spans. This work allowed me to grasp production standards at a young age. When I was sixteen, I used to design my jackets, trousers, shirts and shoes and had them tailor made. I guess because I studied at Saint Joseph French High School, I always wanted to live in Paris. I took the academy tests when nineteen but couldn't make it. My score was enough for Istanbul University School of Pharmacy. I got married and I also had to work. When I got married, I designed my own goods and had them built by those contractor workshops. I started my education with the furniture gallery I opened when 19 years old. I set up the business I wanted to do from childhood. I opened a furniture showroom with the title "Derin" (Deep).

What was your design line in the years you set up Derin Design?

I was designing the very functional plain and contemporary standards you see today, those years too. In 70-80s, I used to research household goods made of pine and magazines coming to Turkey. Those years not many foreign design magazines came to Turkey. In 1971, I was designing, drawing and putting them in the window. I wrote the name of the model on the glass of the window

Banyo sektörüyle çalışmalarınız nasıl başladı?

Hamam'dan önce Vitra'nın getirdiği bir teklif vardı. Firma, banyolarda daha sağlıklı, daha mutlu, daha işlevsel yaşam ortamları gerçekleştirmek istiyordu. Banyoları yaşayan bir mekâna dönüştürmek. Mutfakların salonlarla bütünleşmeye başlamasını, banyolara yatak odalarıyla gerçekleştirmek. Banyoları daha fazla yatak odalarının içine sokabilmektir bu. Evde küçük bir SPA yaratmaktı. Hem vitrifiye hem de mobilyasıyla Vitra için o yaşam alanıyla ilgili çalışmaya başladım ve devam ediyor bu çalışmalarım.

Son yıllarda özellikle banyolara ıslak mekândan, yaşam alanı kavramına dönme başladı.

Burada Hamam'dan farklı bir arayış vardı. Orada da işlevsel-

and wrote "Drawn by Aziz Saryer" under them. Since we didn't know what the work "design" meant, we used to say "drawn by". In 1978-80s, I used to do Anatolia inspired carpet and rug motifs, objects like trays and pitchers, again the work of certain ceramic artists and display them in a home setting. When replicas and fakes of what I did started to appear, I went back to my old production. Using materials like metal and glass, I started to make more modern, plain things in 89-90s. I used to import the products of designers I liked worldwide. 90s were the years in which the awareness of design started to develop when architects emphasized interior design projects. I, too, made applications in interior design projects. Creating certain special spaces, I produced the wares for those spaces. I felt as if I was a real designer. I started to design first in the name of my own firm, then for important firms abroad.

Years of merging design with art

What type of things have you been doing recently?

Not just furniture or home accessories. I produced designs also for industries like bathroom products, vitreous ware, taps, carpets, textiles and fashion. My basic area of specialization is my starting point; furniture. Lately, what I did started to come to the points where design meets art. I started to do some private collections those years, too.

How do you form the infrastructure in the private collection work you do?

The work I did for Hamam brand were work where I looked at the phenomenon as an industrial designer. I didn't work as a textile or fashion designer. I had told to the firm, too. One had to work scientifically instead of doing something with certain compilations. Hence, the Hamam Collection emerged. I had done research before starting this job. If you attempted to weave the towel cloth more than 150 centimeters on the loom, then the efficiency you get out of a loom dropped to 50 percent. This was a criterion. I started the job by cutting the cloth very little and sewing it. I queried the relationship with the towel in other wet and sports spaces beyond drying the body with a towel in clothing of a person. This was intermediate design on having the towel and the quilt could stand as a bathrobe after absorbing the wetness of our body. When you folded a square cloth of 150x150 centimeters by a set of snaps, it would turn into a bathrobe. There was very little cutting and sewing. I charged as much function as we could find on the product.

How did your work started with the bathroom sector?

Before Hamam, there was a proposal brought by Vitra. The firm wanted to create healthier, happier, more functional living spaces in bathrooms. Transforming bathrooms into living spaces. Achieving the process of integration of kitchens with living rooms with bathrooms and bedrooms. This was inserting bathrooms into the bedrooms more. This was creating a small spa in the home. I started working on that living space for Vitra both with vitreous ware and also furniture and I'm still continuing with this work.

In the recent years, especially bathrooms started to turn into the concept of living space from wet area.

Here, there was a quest different from that of Hamam here. There, too, functionality was important but here, certain standards have already been set for bathrooms. With the wash basin, the to-

lik önemliydi ama burada banyolarda birtakım standartlar belirlenmiş zaten. Lavabosu, küveti, mobilyası, ışıklandırması ile. Hamam, banyo içindeki beden örtünmelerini ele alıyordu. Vitra ise daha geniş bir alanda, yaşamın aktığı bir alanda hayatı kolaylaştıran çözümler yapıyor.

“Tasarımın esas duruş noktası fonksiyondur” İşlevsellik ve estetik... Tasarımcılar son dönemde her ikisinin de bir arada olduğu ürünler tasarlıyor!

Tasarımın esas çıkış noktası fonksiyonda yatıyor. Fonksiyonellik çıkmaya başladığında zaten tasarımcının stili ve karakteristiği de, ürüne form veriyor. Salt estetik için endüstriyel tasarım olmaz. Sanata kaymaya başlıyor, sanatta işin felsefi ve estetik yanı vardır. Ama tasarımda estetik, işlevsellikten sonra gelir. İşlevsellikten sonra form gelir endüstriyel tasarımda; hatta işlevsellik formu yaratabilir.

Son yıllarda seramik endüstrisi yurtdışında ve yurtiçinde çok önemli tasarımcılarla çalışıyor. Bu tasarımcılar markaya ne katıyor?

Bu konuda endüstrinin tasarımcılarla çalışması karşılıklı bir fayda sağlıyor. Firmalar çalışacakları kişilerin altyapılarını bildiklerinden, kimlerle hangi ürünleri çalışacaklarını bilerek işe başlıyor. Tasarımcı ortaya koyduğu standartlarla firmanın “arge”sini bir defa uyandırıyor. Daha farklı standartlar ve değerler yaratmak zorunda kalan “arge”, kendini geliştiriyor. Ortaya çıkarttığı ürünlerle böylelikle çevresindeki rakiplerden farklılaşıyor. Tasarımcılar zaten durdukları yer itibarıyla bir değer yaratıyor. Firmanın ürününe bu değer de yansıyor. Ortaya çıkan farklı form ve fonksiyon, müşterileri için de daha cazip olmaya başlıyor. Tasarıma verdikleri önemle firmalar, pazarda daha saygın bir konuma geliyor. Tasarımcılar da firma ile çalışırken kendini yenileyip, geliştiriyor. O sektörün altyapı üretim standartlarını kavriyor. Hayallerini gerçekleştirmek isterken bu tür çalışmalar ve işbirlikleriyle kendini yükseltiyor.

Markalar hayallerle besleniyor, siz de “hayaller, bilgiden önemlidir” sözünü kullanıyorsunuz?

Bu doğru sözü söyleyen bir fizikçi, bilim adamı Einstein. Çünkü bilgiyi hayal gücü yaratır. Hayal eden insan, o hayalini var edebilmek için süreç içinde bilgiye ulaşır. O bilgiyle de hayallerini gerçekleştirir. Bilginin bir sınırı var, ama hayal gücünün yok.

Üniversitelerin tasarım ve güzel sanatlar bölümlerinin eğitim kalitesi ve mezun ettikleri öğrencilerin gelişimine katkılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Üniversiteler, öğrencilerine “neyin”, “nasıl” yapılacağına ilişkin sadece bilgi veriyor. İnsan, ancak çalışma hayatına girdiğinde ve merak duygusunun peşinden gittiğinde öğrenmeye başlıyor. Sevdiği bir işi yapıyorsa öğrenme duygusu artıyor. Bir ülkenin üniversitelerinin durumu, o ülkenin sosyal, kültürel ve ekonomik durumuyla ilgilidir. Ülkenin içinde bulunduğu durum ne ise, üniversitelerin öğrencilerine katacağı bilgi de o sınırlar içindedir. Akademisyenlerimizin yaşam standartları onlara ne kadar layık! İnsan, ancak kendini tutan sınırlar içinde bir şeyler verir. İnsanların ihtiyaçlarının karşılanması ile doğru orantılıdır bu. Eğitimde sunduğunuz olanaklar ve bilgiyi ne kadar uyguladığınız önemli. Eğitimcilerimiz çok çaba sarf ediyor. Son yıllarda Türk tasarımlarının dünyada konuşulur hale gelmesi gençleri umutlandırıyor.

ilet bowl, furniture and lighting. Hamam was addressing the clothing of the body in the bathroom. Vitra, on the other hand in performing work in a broader area in which life flows, facilitating life.

“The real aspect of design is functionality”

Functionality and aesthetics... In recent times, designers are designing products which incorporate both of these two!

The real starting point of design is at the function. When functionality starts to appear, already the style and characteristics of the designer gives form to the product. There can be no industrial design just for aesthetics. Aesthetics takes backseat to functionality in design. Form follows functionality in industrial design; in fact, functionality may create the form.

In recent years, the ceramics industry works with very significant designers abroad and locally. What do these designers add to the brand?

The industry's collaboration with designers in this area affords reciprocal benefits. Since firms know the infrastructure of the people they will work with, they start the job knowing on what products they will work with whom. The designer, by the standards he sets forth, first of all stimulates the R&D of the firm. The R&D forced to create different standards and values improves itself. It becomes different from the competitors around it with the products it creates. Designers create a value by the place they stand at anyway. This value is reflected onto the product of the firm, too. The appearing different forms and functions start to become more attractive for customers. With their commitment to design, firms gain a more reputable position in the market and designers, when working with the firm, improve and develop themselves. They grasp the infrastructure production standards of that industry. They raise themselves with this type of work and collaboration when trying to achieve their dreams.

Brands are nurtured by dreams and you use the term “Dreams are more important than knowledge...”

The one who said this true work is a physicist, a scientist, Einstein. Because the power of imagination creates knowledge. An imagining person reaches knowledge in time to make that dream come true. And with that knowledge, makes his dreams come true. Knowledge has a limit but the power of imagination does not.

How do you evaluate the contribution of design and fine arts departments of universities to the quality of education and the development of students they graduate?

Universities only provide knowledge on “what” can be done, “how” to their students. A person only starts learning when he starts his career pursuing the feeling of curiosity. His sense of learning grows if he is doing something he likes. The state of the universities of a country depends on the social, cultural and economic state of that country. To what extent the living standards of our academicians are fit for them! An individual only gives things within the limits containing him. This is directly proportional to the satisfaction of the needs of people. The means you offer in education and to what extent you allow knowledge to be applied are important. Our educators make great efforts. It inspires hope to the youth that in recent years, Turkish designs are talked about in the world.

Pelin Özgen

İstanbul'da tasarımın hafta sonu

Design weekend in Istanbul

İstanbul, uluslararası tasarım dünyasını şehrin farklı noktalarına yayılan sergiler, ürün tasarımları ve enstalasyonlarla ağırladı ve İstanbul, Akdeniz yaratıcılığının kültür ve iş dünyası arasındaki referans noktası haline geldiğini gösterdi. İstanbul'da tasarımın tanıtımına ve gelişimine katkıda bulunmak amacıyla bu yıl ilk kez organize edilen İstanbul Design Weekend 2009, 18-21 Haziran 2009 tarihleri arasında gerçekleştirildi. İstanbul'un dört ana bölgesinden Taksim-Beyoğlu-Galata, Şişli-Nişantaşı-Akaretler, Etiler-Levent-Sahil ve Haliç'te İstanbullu tasarım ve sanatseverler ile buluştu. İstanbul'un tasarım haritasının olduğu etkinlikte, birbirinden yaratıcı tasarımlar, şehrin önde gelen mekânlarında da ziyaret edilebilme şansı yarattı.

İstanbul Design Weekend 2009, İstanbul Design Week'in kurucusu ve Milano'daki Zona Tortona Design etkinliği başta olmak üzere pek çok etkinliğin organizatörü olan İtalyan Design Partners ortaklığında düzenlendi. Altmışa yakın yerli ve yabancı katılımcı firma ve tasarımcının, yetmiş üzerinde noktada, üç yüz ellinin üzerinde çalışmasının yer aldığı organizasyonun ana teması 'Geçmiş ve Gelecek Arasında Akdeniz Tasarımı' ile iki farklı bölümde ele alındı ve dört gün boyunca devam eden etkinlikte, katılımcı mekânlar vitrin, yerleştirme ve yeni ürünleri ziyaretçilere tanıtmaya fırsatı bulabildi. Farklı sergi ve kültürel etkinlikler ile renklenen İstanbul Design Weekend 2009, 17 Haziran 2009 Çarşamba akşamı DesignLibrary İstanbul'un (Tasarım Kütüphanesi) Hasköy'de Eski Şapka Fabrikası'ndaki açılışı ile başladı. Tümünüyle tasarıma adanmış, tasarımın bütün dallarını bir çatı altında toplayan ve uluslararası bir proje olan DesignLibrary, dünyanın üçüncü, Türkiye'nin ise ilk tasarım kütüphanesi olma özelliğini taşıyor.

İstanbul Design Weekend 2009 kapsamında, İtalyan tasarım dünyasının öncü isimlerinden Alias'ın işbirliği ile gerçekleştirilen Michelangelo Pistoletto'nun "Deniz ve Kara Arasında" sergisinden, ünlü İtalyan tasarımcı Paola Navone tarafından hazırlanan ve 2009 Milano Tasarım Haftası'na damgasını vuran Richard Ginori enstalasyonuna kadar birçok başarılı çalışma, dört gün boyunca İstanbullu tasarım tutkunlarına keyifli anlar yaşattı. Ayrıca, Türk tasarımcılarının katılımıyla İstanbul Culinary Institute'de gerçekleştirilen "OOPS!" ve "Barbarlight" sergileri ile dünyanın yenilikçi malzemeler konusundaki en büyük ve önemli araştırma merkezi olan Material ConneXion'ın sergisi adresistanbul'da yoğun katılımlı ve öne çıkan sergiler arasında yer aldı.

Istanbul played host to the international design world with exhibitions, product designs and installations spread over various points of the city and city indicating that Istanbul has become the reference point of Mediterranean creativity between the world of culture and business. Istanbul Design Weekend 2009 held for the first time this year to support promotion and development of design in Istanbul took place from June 18 to June 21, 2009. On the occasion of the event, the world's third and Turkey's first 'Design Library' was inaugurated. The event came into contact with designers and partners of Istanbul from four main areas of the city; Taksim-Beyoğlu-Galata, Şişli-Nişantaşı-Akaretler, Etiler-Levent-Coast and Golden Horn. Designs all more creative than each other, created the chance to be visited at the landmarks of the city forming the design map of Istanbul.

Istanbul Design Weekend 2009 was organized in conjunction with Italian design partners, the founder of Istanbul Design Week and the organizer of many events lead by the Zona Tortona Design event in Milan. The main theme of the organization containing more than three hundred fifty works of close to sixty local and foreign participant firms and designers at more than seventy points was handled in two different sections with 'Mediterranean Design between the Past and the Future' and the participants got the chance to introduce showcases, installations and new products to visitors at the event which lasted four days. Istanbul Design Weekend 2009 which was colored with various exhibitions and cultural events started with the opening at the old hat factory of DesignLibrary Istanbul in Hasköy on the evening of Wednesday June 17, 2009. DesignLibrary,

which is an international project, totally dedicated to design, bringing together all disciplines of design under a single roof has the significance of being the world's third and Turkey's first design library.

On the occasion of Istanbul Design Weekend 2009, many successful works ranging from the "Between Sea and Land" Exhibition by Michelangelo Pistoletto held in collaboration with a leading name of Italian world of design Alias to Richard Ginori installation prepared by famed Italian designer Paola Navone, making its mark on the 2009 Milan Design Week were enjoyed by Istanbulian Design Aficionados for four days. Also, "OOPS!" and "Barbarlight" shows held at Istanbul Culinary Institute with participation of Turkish designers and an exhibition by Material ConneXion which is the largest and most important research center of the world on innovative materials held in adresistanbul were popular exhibitions which stood out.